

[Grünbaum.]

asken. Alle de mange store ord om den skatte-reform, der skulle gennemføres, den kolossale forlængelse af proportionalstrækket, oprydning i fradragene og forenkling osv. er der jo stort set ikke blevet noget tilbage af.

Så er der to ting, jeg gerne vil nævne, som er negative. For det første at man har forhøjet skatteprocenten på det laveste trin af statsskatteskalaen fra 15 til 16, samtidig med at den gennemsnitlige kommunale skatteprocent som følge af forslagene jo også vil gå 1 pct. op, altså får vi i alt en stigning på 2 skatteprocenter på det laveste trin. For det andet at det, der skulle være det helt afgørende i forslagene og i den såkaldte skattereform, nemlig at vi skulle opnå en væsentlig forlængelse af det første stræk på skatteskalaen, hvor skatteprocenten ikke stiger, selv om indtægten forøges, nu kun meget delvis bliver gennemført. Det såkaldte proportionalstræk forlænges jo kun til 50.000 kr., hvilket i realiteten, når vi skal sammenligne med den gældende ordning, og det må jo være det rigtige sammenligningsgrundlag, kun giver en forlængelse af dette første stræk på en 12.000-19.000 kr., alt efter om der er tale om en skatteyder med et enkelt eller et dobbelt personfradrag. Altså ikke engang på dette punkt kan man sige at der er tale om nogen særlig reform. Det er et fremskridt, det vil jeg gerne tillægge, det er naturligvis en fordel, at vi får denne forlængelse af proportionalstrækket, men det er jo slet ikke det, der løser vort problem.

Så kan man sige: hvad er der så mere i retning af en skattereform? Ja, der er, som jeg allerede har nævnt det, faktisk ingenting. De mange kønne ord, vi hørte i sin tid fra venstre, også fra finansministeren, om forenkling, oprydning osv., har man altså ikke kunnet realisere. Når vi nu betænker, hvor megen tid og hvor mange kræfter partierne i månedsvis har måttet bruge i arbejdet med regeringens forslag, så må vi jo konstatere, at det er et meget magert resultat, der foreligger for os i dag i retning af de ændringsforslag, der stilles her ved tredje behandling.

Når det er sagt, så skal jeg dog også for at være saglig fremhæve 3 punkter, hvor mit parti kan udtale sin tilfredshed.

For det første, at man fra finansministerens oprindelige forslag har bevaret det, som vi i sin tid fra mit parti foreslog, nemlig omformningen af personfradragene til fradrag i skatten i stedet for i indkomsten. Det betyder, at alle, arbejdsmanden såvel som direktøren, uanset indtægtens størrelse opnår nøjagtig samme fradrag i kroner. Vi kunne have ønsket, at det samme princip var blevet gennemført for de øvrige indkomstfradrag på selvangivelsen.

Vi har fremført det stærkt under vore forhandlinger med regeringen, men desværre uden resultat. Der er altså heller ikke noget resultat på det punkt ved de ændringsforslag, der nu foreligger, men som sagt har man for personfradragets vedkommende fulgt socialdemokratiets synspunkt.

For det andet, at det ændringsforslag vedrørende skatteskalaen, der nu foreligger, i sin fordeling af skattelettelserne ligger meget tæt på socialdemokratiets forslag, og jeg kan sige også på LOs forslag. Vi har jo tidligere kritiseret regeringens forslag for manglende social balance, det har jeg selv gjort, og det har andre også gjort, og det har man gjort med rette. Under vore forhandlinger med regeringen nærmede den sig stærkt til vort forslag, og der var til sidst meget lidt afstand vedrørende selve skatteskalaen, og det var som bekendt heller ikke på dette punkt, forhandlingerne brød sammen.

For det tredje kan jeg yderligere som noget positivt konstatere, at regeringen og de 6 partier nu i deres aftale har taget med, at de såkaldte trangsbestemte sociale ydelser skal gøres skattefrie. Det er noget, jeg selv personligt har arbejdet en del med, og det var et af de punkter, vi fra socialdemokratiets side rejste under forhandlingerne og i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, hvor vi har haft samråd med socialministeren og finansministeren. Jeg synes også, det trods alt skal med i dag, at socialministeren og finansministeren var positive på dette punkt. Jeg synes faktisk, det er en ganske stor ting, en god administrationsreform midt i alt det andet, hvis vi nu kan få de trangsbestemte sociale ydelser ud af vort skattesystem. Vi kunne godt have tænkt os, og har naturligvis også haft det med under forhandlingerne, at det ikke kun